

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Cimișlia din 02 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, declarat de inculpatul:

Perciun Victor Filip, născut la 22 ianuarie 1960, originar și locuitor din sat. Gura-Galbenei, r-nul Cimișlia.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 15.06.2012 – 02.05.2013;

- instanța de apel: 10.06.2013- 09.07.2013;

- instanța de recurs: 06.05.2014-04.06.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia din 02 mai 2013, Perciun Victor a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Față de inculpat s-a aplicat tratament medical forțat antialcoolic.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în sumă de 1220 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, în total 6220 (șase mii două sute douăzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 13 aprilie 2012, aproximativ la 18.00, Perciun Victor aflîndu-se în stare de ebrietate, din relații ostile apărute spontan, i-a aplicat lui Căldare Procopie cîteva lovituri cu toporișca în regiunea capului, cauzînd părții vătămate leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a depus apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că acuzatorul de stat și instanța de judecată au pus la baza învinuirii doar declarațiile părții vătămate, care nu declară adevărul, iar alte probe care ar dovedi vinovăția acestuia nu au fost prezentate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, a fost respins apelul inculpatului ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vina inculpatului a fost constatată pe deplin de următoarele probe, care resping argumentele apelantului, și anume: declarațiile părții vătămate, a martorilor Perciun Ion, Godoroja Aurelia și prin materialele administrate la cauza penală.

Depozițiile inculpatului precum că s-a apărat de partea vătămată, Colegiul penal le-a apreciat critic, deoarece sunt fără suport probant, iar reieșind din definiția legală a legitimei apărări, reglementată la art. 36 alin. (2) Codul penal: *este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat.*

Astfel, s-a constatat că nu partea vătămată 1-a atacat pe inculpat, ci ultimul 1-a atacat pe Procopie Căldare, lovindu-l cu toporul peste cap, iar acțiunile părții vătămate în timpul altercației au fost de apărare.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, iar versiunea acestuia o consideră drept una de apărare, înaintată cu scopul evitării răspunderi penale, de aceea a fost respinsă.

Totodată, Colegiul penal a constatat că în atitudinea inculpatului nu persistă căință față de infracțiunea comisă și din aceste considerente a fost necesar de numit pedeapsa închisorii.

Colegiul penal a concluzionat că, reieșind din specificul cauzei date, în privința inculpatului corect a fost aplicată de instanța de fond pedeapsa închisorii cu executarea reală a ei, cu izolarea de societate, recunoscând ca circumstanță agravantă - comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, iar circumstanțe atenuante nu au fost constatate.

5. Împotriva hotărîrilor menționate, inculpatul la 26 martie 2014 a declarat recurs ordinar, fără a invoca careva solicitări și motive de declarare a acestuia.

6. Asupra recursului declarat careva referințe nu au parvenit.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărîrilor primei instanțe și a instanței de apel, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în prezența inculpatului și a avocatului acestuia, dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 09 iulie 2013, iar decizia motivată a fost pronunțată la 06 august 2013 în prezența părților, conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 207-210).

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de inculpat la 26 martie 2014, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen. Or, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 09 august 2013, iar inculpatul ori avocatul acestuia au avut reală posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de inculpatul Perciune Victor este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 02 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, declarat de inculpatul Perciun Victor, în propria cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu